

Tabellverket

Medicinsk invaliditet – sjukdomar

Narkolepsi

Definition: Narkolepsi är en sjukdom som orsakas av störningar i regleringen av vakenhet och sömn. Även sekundär narkolepsi förekommer och är då en följd av något annat sjukdomstillstånd, t ex tumörer, vaskulära eller inflammatoriska tillstånd.

Narkolepsi delas in i typ 1 (med kataplexi) respektive typ 2 (utan kataplexi). För båda typerna krävs att ett obetvingligt sömnbegär har funnits i mer än tre månader.

Besvär: Det främsta symtomet är uttalad sömnhet dagtid och sömnattacker som inte går att förhindra. Det förekommer även attacker med plötslig kraftlöshet i muskler framför allt vid emotionella stimuli (kataplexi), samt förlamning (sömnparalys) och hallucinationer i samband med insomning och uppvaknande. En mindre del av de drabbade har samtliga symtom.

Det finns en stor variation avseende besvärsbilden allt ifrån glesa attacker med sömnhet i en ostimulerande miljö till en mer fulminant sjukdomsbild med dagliga sömn- och kataplexiattacker, störd nattsömn och sekundärt här till koncentrations- och uppmärksamhetsproblem ledande till psykisk ohälsa och social problematik. Även ändrat ätbeteende och viktuppgång förekommer.

Definitiv medicinsk invaliditet kan i regel bedömas tidigast 5 år efter fastställd diagnos och med optimerad behandling under tillräcklig observationstid, samt i regel inte före 18 års ålder.

- Fastställd behandlingskrävande narkolepsidiagnos 5 %
- Narkolepsi med frekventa sömnattacker trots behandling 10 %
- Narkolepsi med frekventa sömnattacker och kataplexi trots behandling 20 %
- Narkolepsi med frekventa sömn- och kataplexiattacker trots behandling, samt svår påverkan på dagligt liv på grund av behandlingssvikt och/eller svåra associerade symtom **Individuell bedömning**